

אחרים 104), אוקיאניה 15. הקבוצה השנייה 313, מזה ברה"מ 214, מזרח אירופה 99, הקבוצה השלישית 2.164 מיליון, מזה באמריקה קריביאית 88, שאר אמריקה לטינית 122. מזרח תיכון 138, אפריקה 190, אסיה 1.626 מיליון (הודו 433, יפן 93, אסיה קומוניסטית 745, אחרים 355).

באסיה יש איפוא יותר ממחצית המין האנושי (בלי למנוח ברה"מ באסיה!) הדלק (פחם, נפט, גז, כוח הידרו אלקטרי) בעולם: בשנת 1929 1711 מיליונים של סון מסרי, בשנת 1960 - 4235 מיליון סון. מזה בארה"ב 777 - 1448; במערב אירופה 516 - 837, ברה"מ 33 - 610; בכל שאר העולם 77 - 341.

10.10.63, יום ה'

כחבתי הבוקר רשימה על אדנאור (המחפוסר בימים אלה), ובאחה עשרה שלחתי אותה לחיים על מנת שימסרה עוד היום לפרסום בג'רוסלם פוסט הלילה.

ב-Scientific American של ספטמבר יש חיבור מלא

ואובייקטיבי שמצבה הכלכלי של הודו: שטחה 721.000.000 אקר (כלומר 2.884 מיליון דונם), מזה חלק חמשי יערות, 2 חמישיות מעובדות, 20% של השטח המעובד מושקה, ז"א 280.400.000 אקר מעובדים, 58.080.000 מושקים. 80% מהשטח המניב מגדל חבואה וקסניות, זה עיקר האוכל.

הגשם הוא עונתי, פעם או פעמים בשנה, רובו בקיץ. מונסון זעום גורם לבצורת. שמים עכשיו לב להשקאה. זה מבטיח יכול ונזחן 2-3 יבולים בשנה. כרקע כשבעים אקר מושקים. סבורים כי אפשר להשקות עוד 100 מיליון אקר. יש בהודו אוצרות של מינרלים: עפרות ברזל ממין משובח, כ-21 ביליון טון פחן משוער כשני א' ביליון טון. יש הרבה בוקסיים (Bauxite) - עפרות אלומיניום - יש הרבה. הודו המיצרת הגדולה ביותר של מנגז. יש גבס וקצח זהב ונחושת ועוד. כמקור אנרגיה יש בהודו 50 ביליון טון של פחם עד עומק של 2000 רגל. חיפושים התחילו לפני שש שנים גילו שדות נפט חדשים בגוג'ראט ובאסם. מקוים להגיע בשנים אחדות ל-7 מיליון טון נפט גס. בקרלה יש מקור עשיר של טוריום שיצליח לאנרגיה אטומית. האפשרות של כוח מימן הנערך כ-40 מיליון קילווט לא נוצלו אפילו 10%. כ-360 מיליון הודים חיים ב-570.000 כפרים. יש 2690 ערים ועיירות, רק ב-107 יש יותר ממאה אלף איש, ובשבע - יותר ממיליון. הישוב העירוני גדל במהירות כפולה מזו של כלהארץ. כ-25.000 ערים וכפרים יש להם חשמל, לפני עשר שנים היה רק ל-4000. החקלאות מעסיקה 70 של העובדים והעובדות. 130 מיליון מחזק 188 מיליון עובדים ועובדות. העובד החקלאי משתכר רק 40% מהשכר הממוצע של עובד במקצוע אחר. התעשייה בבתי חרוש מאורגנים תורמים רק 10% של ההכנסה הלאומית, ומעסיקה פחות מארבעה מיליון פועלים. האוכלוסיה גדלה 25% לשנה. מחצית האוכלוסיה היא פחות מ-20 שנה. זקנים מבני 60 יש רק 5%. בשנת 1975 תגיע - יחזקן - כמות העובדים ל-250 מיליון, פי ארבעה מכוח העובד עכשיו בארה"ב. ההכנסה הממוצעת היא 80 דולר לשנה. העניים ביותר צורכים רק כדי 4 סנט ליום. הצריכה של 5% העשירים ביותר אינה עולה על 50 סנט ליום (?). העני צמוד לתפוקה דלה. היבול של אורז הוא שליש מזה שביפן. היבול של כחנה 20% מזה שבמצרים. הסיבה - טכנולוגיה ירודה. מכסימום הבעלות על קרקע

הוא 30 אקר. למיסיונים יש רק 2 אקר ופחות. גם מצבו של הישוב הבלתי חקלאי הוא לא יותר טוב. רבים עוסקים במלאכה כפרים ומשתמשים בכלים פשוטים בלי כוח או במעט כוח. להגדיל צריכת דגן בשהי אונסות לאיש ליום ידרש להוסיף 9 מיליון טון של מזון. זה מחייב הגדלה ב-10% של התפוקה או יבוא של 750 מיליון דולר, שזה יותר מחצי היצוא ההודי. כמו כן לספק ל-4 או 5 מיליון עובדים שנוספים בכל שנה בציוד של 200 דולר כ"א יגיע לביליון דולר לשנה ככל הסיוע מן החוץ שהודו מצפה לקבל לחומש השלישי. הגידול הטבעי הרב בולע חלק גדול של ההשקעה הדרושה לשמור על ההכנסה הממוצעת לאיש.

הפתרון הוא בשכלול הטכנולוגיה של הייצור והחינוך. החסכון של מעט העשירים אינו מספיק.

ההתקדמות בחומש הראשון והשני: הכנסה הלאומית עלתה מ-21 ביליון דולר (99 ביליון רופי) בשנות 1-1950, ל-30 ביליון דולר (142 ביליון רופי) בשנות 1960. למרות גידול האוכלוסין בעשור (80 מיליון) עלתה ההכנסה הממוצעת ל-19 סנט ביום. התפוקה החקלאית גדלה ב-37% ובתעשייה ב-100%. בשנת 1961 ביקרו 4 מיליון ילדים בגיל ~~17-6~~ 17-6 (60% של כל הילדים בגיל זה) בב"ס, ב-1951 רק 19 מיליון 43%. מספר החלמידים בב"ס חיכונים וגבוהים גדל בקרוב פי 2 וחצי. בשנת 1960 היו 100 ב"ס חיכונים ולהנדסה. לפני העשור רק 49. מספר המהנדסים לכל מיליון חושבים גדל מ-150 עד 250. אורך החיים הממוצע עלה מ-32 בשנת 1950 עד 42 בשנת 1960.

בחומש השלישי (עכשיו) מנסים להעלות ההכנסה הלאומית ב-30%, הייצור החקלאי יגדל ב-27%. בחומש הרביעי (שיסתיים ב-1971) מקווים לייצר 19

מיליון טון של *ingot steel*, רבע מיליון טון של אלומיניום,
25 מיליון טון של צמנט, שווי של 4 ביליון דולר מזונות, 170 מיליון טון
פחם, 24 מיליון קילווט חשמל, 2 מיליון טון זבל חנקן, 125 מיליון טון של
זרעוני אוכל ו-400 מיליון טון משאות ברכבת.

בשנת 1950 ייצאו 1.4 מיליון טון *ingot steel*, 3.700 טון
אלומיניום, 2.7 מיליון טון צמנט, 33 מיליון טון פחם, 2.3 מיליון קילווט
חשמל, 9000 טון זבל חנקן, 50 מיליון טון זרעוני מאכל, משאות ברכבת 92
מיליון טון. לשם כך היא צריכה להשיג עזרה מן החוץ ביליון דולר לשנה.
(מהמאמר של *Pitambaz Pont*.)

- אחמול טלפן שזר לפוליה (כשערכתי הצעדה לפנוח ערב) כי פרופ. קופמן
נפטר. ראיתי אותו בפעם האחרונה בביתו לפני שבועות אחדים בסרט גאטי הנה.
מגיו הבהילו אותי. הוא היה רזה ומצומק, והתהלך בקושי. דיברתי איתו על
גמר ספרו "חולדות האמונה הישראלית" והוא ענני ביאוש שכוחותיו הולכים
ואופטים. ורק הערב הודיעו על כך בקול ישראל. היה בן 74 במוחו ובא לארץ
כשהיה בן 29, ז"א בשנת 1918 (או 1919?). היה בלי ספק גדול חקורי התנך
בעברית, ואולי לא רק בעברית, אבל היה דוגמט, וכשהעובדה סתרה הכללהו -
ניטל העובדה. יש להצטער צער רב על שלא גמר את ספרו.